

31997L0041

12.7.1997.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 184/33

PADOMES DIREKTĪVA 97/41/EK

(1997. gada 25. jūnijs),

ar ko groza Direktīvu 76/895/EEK, Direktīvu 86/362/EEK, Direktīvu 86/363/EEK un Direktīvu 90/642/EEK attiecībā uz pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu attiecīgi augļos un dārzeņos, labībā, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos un dažos augu izcelsmes produktos, tajā skaitā augļos un dārzeņos, un uz tiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā ar Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīvu 86/362/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu labībā un uz tās ⁽⁴⁾, Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīvu 86/363/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos un uz tiem ⁽⁵⁾ un Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 90/642/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu dažos augu izcelsmes pārtikas produktos, ieskaitot augļus un dārzeņus, un uz tiem ⁽⁶⁾, ir izveidots kopējs režīms, kas paredz atliekvielu pieļaujamus daudzumus, kuri ir saistoši visā Kopienā;

tā kā šis režīms paredz no maksimāli pieļaujamiem atliekvielu daudzumiem, kas noteikti, ievērojot Padomes 1976. gada 23. novembra Direktīvu 76/895/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu augļos un dārzeņos un uz tiem ⁽⁷⁾, pēc tehniskās izskatīšanas pakāpeniski pāriet uz Direktīvu 90/642/EEK; tā kā šāda pāreja jau ir īstenojama attiecībā uz dažiem pesticīdu atliekvielu daudzumiem un pašlaik ir sagatavošanā attiecībā uz citiem;

tā kā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽⁸⁾ ir paredzēts mehānisms, kas augu aizsardzības līdzekļa, kurš satur minētās direktīvas I pielikumā iekļauto aktīvo vielu, atļaušanu saista ar atļaujas devējas dalībvalsts pienākumu noteikt attiecīgās aktivās vielas pagaidu maksimāli pieļaujamo daudzumu apstrādātajās kultūrās; tā kā šis mehānisms, pamatojoties uz dalībvalsts noteikto pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, paredz Komisijas pilnvaras noteikt pagaidu maksimāli pieļau-

jamo atliekvielu daudzumu visā Kopienā; tā kā skaidrības labad pagaidu maksimālais pieļaujamais atliekvielu daudzums, kas noteikts saskaņā ar šo mehānismu, būtu piemērotā veidā jāiekļauj Direktīvu 86/362/EEK, 86/363/EEK un 90/642/EEK pielikumos;

tā kā ir izstrādāti noteikumi par maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, kas ir pieņemams žāvētos un/vai pārstrādātos atsevišķos lauksaimniecības produktos un salikta sastāva pārtikas produktos, lai nodrošinātu pienācīgu cilvēku veselības aizsardzību, kā arī pienācīgu iekšējā tirgus darbību attiecībā uz šādiem produktiem;

tā kā dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja noteikt maksimāli pieļaujamus atliekvielu daudzumus produktiem no citām dalībvalstīm, lai novērstu iespējami vairāk tirdzniecības problēmu, ko izraisītu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu saskaņotības trūkums attiecībā uz dažām atliekvielu/produkta kombinācijām;

tā kā ir vajadzīga saskaņošanas procedūra gadījumos, kad maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu nesaskaņotības dēļ attiecībā uz dažām atliekvielu/produkta kombinācijām praksē ir radušies tirdzniecības traucējumi Kopienas iekšienē;

tā kā pesticīdu atliekvielu efektīva kontrole būtu sistemātiski jāorganizē gan valstu, gan Kopienas līmenī, lai nodrošinātu atbilstību noteiktajiem daudzumiem, kas ir saistoši, un sekmētu patērētāju vislielāko uzticēšanos sasniegtajai cilvēku veselības aizsardzības pakāpei;

tā kā, lai garantētu augstu patērētāju aizsardzības līmeni, ir svarīgi nodrošināt, lai tiktu pārbaudīta atbilstība noteiktajiem maksimāli pieļaujamiem atliekvielu daudzumiem; tā kā šādām pārbaudēm pēc iespējas jāaptver visi augu produkti, uz ko attiecas direktīvas par pesticīdu atliekvielām; tā kā pieejamos resursus tomēr būtu jāizmanto vislabākajā veidā un tādēļ var izrādīties nevajadzīgi veikt pārbaudes apstrādātai, žāvētai vai salikta sastāva pārtikai vai pārstrādes starpproduktiem, ja apmierinoši veic izejvielu pārbaudes;

⁽¹⁾ OV C 201, 5.8.1995., 8. lpp. un OV C 103, 2.4.1997., 20. lpp.

⁽²⁾ OV C 320, 28.10.1996., 96. lpp.

⁽³⁾ OV C 82, 19.3.1996., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 221, 7.8.1986., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/33/EK (OV L 144, 18.6.1996., 35. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 221, 7.8.1986., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/33/EK (OV L 144, 18.6.1996., 35. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 340, 9.12.1976., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

tā kā daži Direktīvu 76/895/EEK, 86/362/EEK un 86/363/EEK noteikumi ir jāatjaunina, lai tos pieskaņotu līdzīgiem noteikumiem Direktīvā 90/642/EEK, lai nodrošinātu konsekventu visu to noteikumu ieviešanu, kuri attiecas uz maksimāli pieļaujamiem atliekvielu daudzumiem;

tā kā grozījumu izdarīšana pielikumos saistībā ar zinātnes un tehnikas atziņu attīstību, pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu noteikšana un atšķaidījuma vai koncentrācijas faktora noteikšana saistībā ar noteiktām žāvēšanas vai pārstrādes darbībām ir tehniski pasākumi; tā kā Regulatīvās komitejas lēmumu pieņemšanas procedūra šķiet piemērota šādu pasākumu pieņemšanai, lai nodrošinātu efektīvu un racionālu ieviešanas pasākumu darbību, ievērojot Direktīvas 76/895/EEK, 86/362/EEK, 86/363/EEK, 90/642/EEK, 91/414/EEK un citas būtiskas direktīvas;

tā kā atbilstīga cilvēku veselības aizsardzība un pareiza iekšējā tirgus darbība prasa, lai grozījumus, kas ieviesti ar pielikumiem, ātri piemērotu visas dalībvalstis,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 76/895/EEK groza šādi:

- 1) Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz produktiem, kuri paredzēti cilvēku vai izņēmuma gadījumos, dzīvnieku pārtikai un kuri uzskaitīti I pielikumā norādītajās kopējā muitas tarifa preču pozīcijās, un kuros vai uz kuriem ir atrastas II pielikumā uzskaitīto pesticīdu atliekvielas.

2. Šo direktīvu attiecībā uz šiem pašiem produktiem piemēro arī pēc žāvēšanas, pārstrādes vai iekļaušanas jaukta sastāva pārtikā, ciktāl tajos var būt noteiktu pesticīdu atliekvielas.

3. Šo direktīvu piemēro, neskarot Komisijas 1991. gada 14. maija Direktīvu 91/321/EEK par mākslīgā piena maisījumiem zīdaiņiem un maziem bērniem (*) un Komisijas 1996. gada 16. februāra Direktīvu 96/5/EK par pārstrā-

dātas labības pārtikas produktiem un zīdaiņu un mazu bērnu barību (**). Tomēr līdz maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanai saskaņā ar Direktīvas 91/321/EEK 6. panta vai Direktīvas 96/5/EK 6. panta noteikumiem attiecīgajiem produktiem piemēro šīs direktīvas 5.a panta 1. un 3. līdz 6. punkta noteikumus.

(*) OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/4/EK (OV L 49, 28.2.1996., 12. lpp.).

(**) OV L 49, 28.2.1996., 17. lpp.”

- 2) Direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

Šajā direktīvā:

- 1) “pesticīdu atliekvielas” ir pesticīdu un to metabolītu atliekvielas un sadalīšanās vai ķīmisko reakciju produkti, kā noteikts II pielikumā, kuri ir 1. pantā minētajos produktos vai uz tiem,

- 2) “laišana apgrozībā” ir jebkāda 1. pantā minēto produktu tālāk nodošana pēc ražas novākšanas par samaksu vai bez samaksas.”

- 3) Direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja dalībvalsts jaunas informācijas vai esošās informācijas atkārtotas novērtēšanas dēļ uzskata, ka II pielikumā noteiktais maksimālais pieļaujamais daudzums apdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību un tādēļ ir ātri jārikojas, šī dalībvalsts savā teritorijā var uz laiku samazināt pieļaujamo daudzumu. Šajā gadījumā tā tūlīt informē citas dalībvalstis un Komiteju par veiktajiem pasākumiem, pievienojot paziņojumu par to iemesliem.”

- 4) Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“5. pants

Grozījumus I un II pielikumā saistībā ar zinātnes un tehnikas atziņu attīstību pieņem saskaņā ar 7. pantā noteikto procedūru. Konkrēti, nosakot atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu, jāņem vērā attiecīgais riska novērtējums par uzņemšanu ar pārtiku un pieejamo datu daudzums un kvalitāte.”

5) Iekļauj šādu pantu:

“5.a pants

1. Šajā pantā izcelsmes dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā vai nu likumīgi ražo un realizē 1. panta 1. un 2. punktā norādīto produktu, vai arī to laiž brīvā apgrozībā, un galamērķa dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā šādu produktu ievieš un laiž brīvā apgrozībā, pieļaujot darbības, kas nav tranzīts uz citu dalībvalsti vai trešo valsti.

2. Dalībvalstis ievieš pastāvīgu vai pagaidu kārtību pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanai 1. panta 1. un 2. punktā minētajiem produktiem, kas ievesti to teritorijā no izcelsmes dalībvalsts, ņemot vērā labu lauksaimniecības praksi izcelsmes dalībvalstī un neskarot nosacījumus, kas vajadzīgi patērētāju veselības aizsardzībai gadījumos, ja šiem produktiem nav noteikts maksimālais pieļaujamais atliekvielu daudzums saskaņā ar 5. pantu.

3. Ja:

— produktam, kas minēts 1. panta 1. un 2. punktā, nav noteikts maksimālais pieļaujamais atliekvielu daudzums saskaņā ar 5. pantu un

— uz tādu produktu, kam ievēroti atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi izcelsmes dalībvalstī, galamērķa dalībvalstī ir attiecināti pasākumi, kuru mērķis ir aizliegt vai ierobežot tā laišanu apgrozībā, pamatojoties uz to, ka pesticīdu atliekvielas produktā ir tādos daudzumos, kas ir lielāki par galamērķa dalībvalstī pieņemto maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, un

— galamērķa dalībvalstī ir noteikts jauns maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzums vai ir mainīts tās tiesību aktos noteiktais daudzums, vai arī ir mainīta kontrole, kas ir neproporcionāla un/vai diskriminējoša, salīdzinot ar pašu valsts ražojumu kontroli, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojama maksimālais pieļaujamais atliekvielu daudzums būtiski atšķiras no attiecīgiem daudzumiem, kas noteikti citās dalībvalstīs, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojama maksimālais pieļaujamais atliekvielu daudzums nozīmē neproporcionālu aizsardzības līmeni, salīdzinot ar to aizsardzības līmeni, ko citās dalībvalstīs piemēro pesticīdiem, ar ko saistīts līdzīgs apdraudējums, vai līdzīgiem produktiem, vai pārtikai,

tad piemēro šādus izņēmuma noteikumus:

a) galamērķa dalībvalsts par paredzētajiem pasākumiem paziņo citām attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai 20 dienu laikā pēc to piemērošanas. Paziņojumā dokumentē ar to saistītos faktus;

b) pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto paziņojumu, abas attiecīgās dalībvalstis nekavējoties sazinās savā starpā, lai, izmantojot pasākumus, par ko tās vienojas, ja vien iespējams, novērstu, galamērķa dalībvalsts paredzēto pasākumu aizliedzošo vai ierobežojošo ietekmi, dalībvalstis sniedz viena otrai visu vajadzīgo informāciju.

Trijos mēnešos pēc a) apakšpunktā minētā paziņojuma attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par šādas sazināšanās rezultātiem un, jo īpaši, par pasākumiem, ko tās paredz piemērot (ja tādi ir), ieskaitot maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, par ko tās vienojušās. Izcelsmes dalībvalsts informē citas dalībvalstis par šādas sazināšanās rezultātiem;

c) Komisija par jautājumu nekavējoties ziņo Augu veselības pastāvīgajai komitejai un, ja iespējams, iesniedz priekšlikumu, lai noteiktu pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu II pielikumā, ko pieņem saskaņā ar 7. pantā noteikto procedūru.

Šajā priekšlikumā Komisija ņem vērā esošās tehnikas un zinātnes atziņas par šo jautājumu un, jo īpaši, datus, ko iesniegusi ieinteresētā dalībvalsts, īpaši toksikoloģisko novērtējumu un noteikto pieļaujamo dienas devu (PDD), labu lauksaimniecības praksi un izmēģinājumu datus, ko izmantojusi izcelsmes dalībvalsts, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, kā arī galamērķa dalībvalsts sniegtos argumentus, kāpēc pieņemts lēmums par minētajiem pasākumiem.

Laikposmu, kad ir spēkā pagaidu maksimālais pieļaujamais daudzums, nosaka ar juridisku aktu, un šis laikposms nevar būt ilgāks par četriem gadiem. Šo laikposmu var saistīt ar izmēģinājumu datiem, ko sniedz izcelsmes dalībvalsts un/vai citas ieinteresētās dalībvalstis un ko pieprasa Komisija, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu saskaņā ar 5. pantu. Pēc dalībvalstu un Komisijas lūguma tās tiek pastāvīgi informētas attiecībā uz noteikto izmēģinājumu programmu.

4. Jebkuru pasākumu, kas paredzēts 2. un 3. punktā, dalībvalsts veic, pienācīgi ievērojot savus pienākumus saskaņā ar Līgumu, īpaši tā 30. līdz 36. pantu.

5. Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (*), nepiemēro pasākumiem, ko dalībvalstis pieņēmušas un paziņojušas saskaņā ar šī panta 3. punktu.

6. Sīki izstrādātus pasākumus šajā punktā noteiktās procedūras izpildei var pieņemt saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru.

(*) OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 96/139/EK (OV L 32, 10.2.1996., 31. lpp.).”

6) Direktīvas 7. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komisija nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs, ņemot vērā jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

4. Ja pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad par jautājumu ziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav minētos pasākumus noraidījusi.”

7) Direktīvas 8. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs, ņemot vērā jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

4. Ja pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. Ja 15 dienu laikā pēc dienas, kad par jautājumu ziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav minētos pasākumus noraidījusi.”

8) Direktīvu papildina ar šādu pantu:

“8.a pants

Komisijai palīdz Komiteja, ko veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt tās priekšsēdētājs, ņemot vērā jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad ziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.”

9) Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

1. Šo direktīvu piemēro 1. pantā minētajiem produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm. Maksimāli pieļaujamais pesticīdu atliekvielu daudzums, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu, tomēr nepiemēro pirms eksporta apstrādātiem produktiem, ja var pietiekami pierādīt, ka:

a) galamērķa trešā valsts pieprasa īpašu apstrādi, lai novērstu bīstamu organismu ieviešanu tās teritorijā, vai

b) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu produktus pret kaitīgiem organismiem transportēšanas laikā uz trešo valsti un glabāšanas laikā minētajā valstī.

2. Šo direktīvu nepiemēro produktiem, kas minēti 1. pantā, ja var pietiekami pierādīt, ka tie ir paredzēti:

a) tādu produktu ražošanai, kas nav pārtika vai dzīvnieku barība, vai

b) sēšanai vai stādīšanai.”

10) Aiz 10. panta, iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka II pielikuma grozījumus, kuri izriet no 5. pantā minētajiem lēmumiem, var ieviest to teritorijā, vēlākais, astoņu mēnešu laikā pēc to pieņemšanas un īstenot īsākā laikposmā, ja tas neatliekami vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzībai.

Lai aizsargātu likumīgās cerības, Kopienas juridiskajos īstenošanas aktos noteikto maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu ieviešanai var paredzēt pārejas laikposmus, kas ļauj normāli realizēt novāktos produktus.”

2. pants

Direktīvu 86/362/EEK groza šādi:

1) Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

1. Šo direktīvu piemēro produktiem, kas uzskaitīti I pielikumā, un produktiem, ko no tiem iegūst pēc žāvēšanas vai pārstrādes, un salikta sastāva pārtikai, kurā tie ir ietverti, ja šajos produktos var būt pesticīdu atliekvielas.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot:

a) Padomes 1973. gada 17. decembra Direktīvu 74/63/EEK par nevēlamu vielu un produktu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu barībā (*);

b) Padomes 1976. gada 23. novembra Direktīvu 76/895/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu augļos un dārzeņos un uz tiem (**);

c) Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 90/642/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu noteiktos augu izcelsmes produktos un uz tiem, tajā skaitā augļos un dārzeņos, un uz tiem (***);

d) Komisijas 1991. gada 14. maija Direktīvu 91/321/EEK par mākslīgā piena maisījumiem zīdaiņiem un maziem bērniem (****) un Komisijas 1996. gada 16. februāra Direktīvu 96/5/EK par pārstrādātas labības pārtikas produktiem un pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem (*****). Līdz maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanai saskaņā ar Direktīvas 91/321/EEK 6. pantu vai Direktīvas 96/5/EK 6. pantu attiecīgiem produktiem tomēr piemēro noteikumus, kas minēti šīs direktīvas 5.a panta 1. un 3. līdz 6. punktā.

3. Šo direktīvu piemēro arī 1. punktā minētajiem produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm. Pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamais daudzums, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu, tomēr nepiemēro pirms eksporta apstrādātajiem produktiem, ja var pietiekami pierādīt, ka:

a) galamērķa trešā valsts pieprasa īpašu apstrādi, lai novērstu bīstamu organismu ieviešanu tās teritorijā, vai

b) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu produktus pret kaitīgiem organismiem transportēšanas laikā uz trešo valsti un glabāšanas laikā minētajā valstī.

4. Šo direktīvu nepiemēro produktiem, kas minēti 1. pantā, ja var pietiekami pierādīt, ka tie ir paredzēti:

a) tādu produktu ražošanai, kas nav pārtika vai dzīvnieku barība, vai

b) sēšanai vai stādīšanai.

(*) OV L 38, 11.2.1974., 31. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/25/EK (OV L 125, 23.5.1996., 35. lpp.).

(**) OV L 340, 9.12.1976., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

(***) OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

(****) OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/4/EK (OV L 49, 28.2.1996., 12. lpp.).

(*****) OV L 49, 28.2.1996., 17. lpp.”

2) Direktīvas 2. panta 1. punktā vārdkopu "II pielikumā uzskaitīto" svīturo.

(**) OV L 290, 24.11.1993., 14. lpp."

3) Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

4) Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādiem diviem pantiem:

"5. pants

"4. pants

1. Neatkarīgi no 6. panta, 1. pantā minētie produkti no brīža, kad tie laisti apgrozībā, nesatur pesticīdu atliekvielas daudzumos, kas pārsniedz tos, kuri noteikti II pielikumā minētajā sarakstā.

Ja produktam, kas pieder pie kādas I pielikumā minētās grupas, Komisija saskaņā ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (*) 4. panta 1. punkta f) apakšpunktu ir noteikusi atliekvielu pagaidu maksimāli pieļaujamo daudzumu, ko piemēro visā Kopienā, šo daudzumu norāda II pielikumā ar atsauci uz minēto procedūru.

Attiecīgo pesticīdu atliekvielu sarakstu un to maksimāli pieļaujamās daudzums nosaka II pielikumā saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas.

5.a pants

2. Žāvētu un pārstrādātu produktu gadījumā, kam maksimāli pieļaujamie daudzumi II pielikumā nav skaidri noteikti, piemērojamās maksimāli pieļaujamās daudzums norāda II pielikumā, attiecīgi ņemot vērā koncentrāciju, ko izraisa žāvēšanas process, vai koncentrāciju vai atšķaidījumu, ko izraisa pārstrāde. Koncentrācijas vai atšķaidījuma faktoru attiecībā uz koncentrāciju vai atšķaidījumu, ko izraisa noteiktas žāvēšanas vai pārstrādes darbības, konkrētiem žāvētiem vai pārstrādātiem produktiem var noteikt saskaņā ar 12. pantā paredzēto procedūru.

1. Šajā pantā izcelsmes dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā 1. panta 1. punktā norādīto produktu vai nu likumīgi ražo un realizē, vai arī laiž brīvā apgrozībā, un galamērķa dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā šādu produktu ievieš un laiž apgrozībā, pieļaujot darbības, kas nav tranzīts uz citu dalībvalsti vai trešo valsti.

3. Salikta sastāva pārtikai, kas satur sastāvdaļu maisījumu un kam atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi nav noteikti, piemērojamie atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi nedrīkst būt lielāki par II pielikumā noteiktajiem daudzumiem, ņemot vērā katras sastāvdaļas relatīvo koncentrāciju maisījumā un arī 2. punkta noteikumus.

2. Dalībvalstis ievieš pagaidu vai pastāvīgu kārtību maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu noteikšanai 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem, kas ir to teritorijā ievesti no izcelsmes dalībvalsts, ņemot vērā labu lauksaimniecības praksi izcelsmes dalībvalstī un neskarot nosacījumus, kas vajadzīgi patērētāju veselības aizsardzībai gadījumos, kad šiem produktiem nav noteikti atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi saskaņā ar 4. panta 1. punktu vai 5. pantu.

3. Ja:

— produktam, kas minēts 1. panta 1. punktā, nav noteikts maksimāli pieļaujamais atliekvielu daudzums saskaņā ar 4. panta 1. punktu vai 5. pantu un

4. Dalībvalstis vismaz ar paraugu pārbaudi nodrošina atbilstību maksimālajiem pieļaujamajiem daudzumiem, kas minēti 1. punktā. Vajadzīgās pārbaudes un uzraudzību veic saskaņā ar Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīvu 89/397/EEK par oficiālo pārtikas pārbaudi (*), izņemot tās 14. pantu, un saskaņā ar Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīvu 93/99/EEK par papildu pasākumiem, kas attiecas uz oficiālo pārtikas pārbaudi (**), izņemot tās 5., 6. un 8. pantu.

— uz tādu produktu, kam ievēroti maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi, ko piemēro izcelsmes dalībvalstī, galamērķa dalībvalstī ir attiecināti pasākumi, kuru mērķis ir aizliegt vai ierobežot tā laišanu apgrozībā, pamatojoties uz to, ka produktā ir pesticīdu atliekvielas tādos daudzumos, kas ir lielāki par galamērķa dalībvalstī pieņemtajiem maksimālajiem atliekvielu daudzumiem, un

(*) OV L 186, 30.6.1989., 23. lpp.

- galamērķa dalībvalstī ir ieviesti jauni atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi vai ir mainīti tās tiesību aktos noteiktie daudzumi, vai ir mainīta kontrole, kas ir neproporcionāla un/vai diskriminējoša, salīdzinot ar pašas valsts ražojumu kontroli, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojamie atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi būtiski atšķiras no attiecīgiem daudzumiem, kas noteikti citās dalībvalstīs, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojamie atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi nozīmē neproporcionālu aizsardzības līmeni, salīdzinot ar aizsardzības līmeni, ko citās dalībvalstīs piemēro pesticīdiem, ar ko saistīts līdzīgs apdraudējums, vai līdzīgiem produktiem, vai pārtikai,

tad piemēro šādus izņēmuma noteikumus:

- a) galamērķa dalībvalsts par paredzētajiem pasākumiem paziņo citām attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai 20 dienu laikā pēc to piemērošanas. Paziņojumā dokumentē ar to saistītos faktus;
- b) pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto ziņojumu, abas attiecīgās dalībvalstis tūlīt sazinās savā starpā, lai, izmantojot pasākumus, par ko tās vienojas, ja iespējams, novērstu galamērķa dalībvalsts paredzēto pasākumu aizliedzošo vai ierobežojošo ietekmi, un dalībvalstis viena otrai sniedz visu vajadzīgo informāciju.

Trīs mēnešu laikā pēc a) apakšpunktā minētā ziņojuma attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par šādas sazināšanās rezultātiem un, jo īpaši, par pasākumiem, ko tās paredz piemērot (ja tādi ir), ieskaitot maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, par ko tās vienojušās. Izcelsmes dalībvalsts informē citas dalībvalstis par šādas sazināšanās rezultātiem;

- c) Komisija tūlīt par jautājumu ziņo Augu veselības pastāvīgajai komitejai un, ja iespējams, iesniedz priekšlikumu ar nolūku noteikt II pielikumā pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, ko pieņem saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru.

Šajā priekšlikumā Komisija ņem vērā esošās zinātnes un tehnikas atziņas par šo jautājumu un, jo īpaši, datus, ko iesniegušas ieinteresētās dalībvalstis, īpaši toksikoloģisko novērtējumu un noteikto pieļaujamo dienas devu (PDD), labu lauksaimniecības praksi un izmēģinājumu datus, ko izmantojusi izcelsmes dalībvalsts, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, kā arī galamērķa dalībvalsts sniegtos argumentus, kāpēc pieņemts lēmums par attiecīgajiem pasākumiem.

Laikposmu, kad ir spēkā pagaidu maksimālais pieļaujamais daudzums, nosaka ar juridisku aktu, un tas nevar būt ilgāks par četriem gadiem. Šo laikposmu var saistīt ar izmēģinājumu datiem, ko sniedz izcelsmes dalībvalsts un/vai citas ieinteresētās dalībvalstis un ko pieprasa Komisija, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu

daudzumu saskaņā ar 4. panta 1. punktu. Pēc dalībvalstu un Komisijas lūguma tās tiek pastāvīgi informētas attiecībā uz noteikto izmēģinājumu programmu.

4. Jebkuru pasākumu, kas paredzēts 2. un 3. punktā, dalībvalsts veic, pienācīgi ievērojot savus pienākumus saskaņā ar Līgumu, īpaši tā 30. līdz 36. pantu.

5. Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (**), nepiemēro pasākumiem, ko dalībvalstis pieņēmušas un paziņojušas saskaņā ar šī panta 3. punktu.

6. Sīki izstrādātus pasākumus šajā punktā noteiktās procedūras ieviešanai var pieņemt saskaņā ar 11.a pantā noteikto procedūru.

(*) OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

(**) OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 96/139/EK (OV L 32, 10.2.1996., 31. lpp.).

- 5) Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

1. Dalībvalstis pilnvaro iestādi, lai nodrošinātu, ka tiek veikta 4. panta 4. punktā paredzētā uzraudzība.

2. a) Līdz katra gada 30. jūnijam dalībvalstis nosūta Komisijai savas paredzamās valsts uzraudzības programmas nākamajam kalendārajam gadam. Šajās paredzamajās programmās norāda vismaz:

- produktus, ko paredz pārbaudīt, un veicamo pārbaudīto skaitu,
- pesticīdu atliekvielas, ko paredz pārbaudīt,
- kritērijus, kas piemēroti, sagatavojot šīs programmas.

- b) Līdz katra gada 30. septembrim Komisija iesniedz Augu veselības pastāvīgajai komitejai ieteikumu projektu, kur izklāstīta saskaņota Kopienas uzraudzības programma, kurā norādīta konkrētu paraugu ņemšana, ko paredzēts ietvert valstu uzraudzības programmās. Ieteikumu pieņem saskaņā ar 11.b pantā noteikto procedūru. Kopienas uzraudzības programmas galvenais mērķis ir Kopienas līmenī vislabāk izmantot paraugu ņemšanu labībai, kas ietverta I pielikumā uzskaitītajās grupās un kas ražota Kopienā vai tur ieviesta, ja ir bijušas noteiktas problēmas, lai nodrošinātu atbilstību maksimālajiem pieļaujamajiem pesticīdu atliekvielu daudzumiem, kas noteikti II pielikumā.

3. Līdz katra gada 31. augustam dalībvalstis nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm rezultātus no iepriekšējā gadā ņemto paraugu analīzēm, kuras veiktas atbilstīgi valsts uzraudzības programmām un atbilstīgi saskaņotai Kopienas uzraudzības programmai. Komisija salīdzina un apkopo šo informāciju kopā ar pārbaužu rezultātiem, kuras veiktas saskaņā ar Direktīvām 86/363/EEK (*) un 90/642/EEK, un analizē:

- maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu pārkāpumus un
- faktiskos vidējos atliekvielu daudzumus un to relatīvās vērtības attiecībā uz noteiktajiem maksimālajiem pieļaujamajiem atliekvielu daudzumiem.

Komisijai, sagatavojot saskaņoto uzraudzības programmu, pakāpeniski būtu jāizstrādā sistēma, kas ļautu noteikt pestiķu faktisko iedarbību, uzņemot ar pārtiku.

Komisija par katru gadu pirms 30. septembra nosūta šo informāciju dalībvalstīm Augu veselības pastāvīgajā komitejā, lai tās to izskatītu un pieņemtu visus vajadzīgos pasākumus, tādus kā:

- jebkura rīcība, kas veicama Kopienas līmenī maksimāli pieļaujamo daudzumu atkārtotu pārkāpumu gadījumos,
- savāktās un salīdzinātās informācijas publicēšanas vēlme.

4. Saskaņā ar 11.a pantā noteikto procedūru var pieņemt:

- a) šī panta 2. un 3. punkta grozījumus, ciktāl šie grozījumi attiecas uz paziņojumu datumiem;
- b) sīki izstrādātus ieviešanas noteikumus, kas vajadzīgi 2. un 3. punkta noteikumu pareizai darbībai;

5. Ne vēlāk kā 1999. gada 31. decembrī Komisija nosūta Padomei ziņojumu par šī panta piemērošanu, ja vajadzīgs, kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem.

(*) OV L 221, 7.8.1986., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/33/EK (OV L 144, 18.6.1996., 35. lpp.).

6) Direktīvas 8. panta 1. punktā vārdus "12. pantā" aizstāj ar vārdiem "11.a pantā".

7) Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"9. pants

1. Ja dalībvalsts jaunas informācijas vai esošās informācijas atkārtotas novērtēšanas dēļ uzskata, ka II pielikumā noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums apdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību un tādēļ ir ātri jārikojas, šī dalībvalsts var uz laiku samazināt pieļaujamo daudzumu savā teritorijā. Šajā gadījumā tā tūlīt informē citas dalībvalstis un Komiteju par veiktajiem pasākumiem, pievienojot paziņojumu par to iemesliem.

2. Komisija ātri izskata dalībvalsts norādītos iemeslus, kas minēti 1. punktā, un apspriežas ar dalībvalstīm Pastāvīgajā augu aizsardzības komitejā, šeit turpmāk "Komiteja", un tā tūlīt nosūta savu atzinumu un veic vajadzīgos pasākumus. Komisija tūlīt paziņo Padomei un dalībvalstīm par visiem veiktajiem pasākumiem. Jebkura dalībvalsts var par Komisijas pasākumiem ziņot Padomei 15 dienu laikā pēc šāda paziņojuma. Padome ar kvalificētu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu 15 dienu laikā pēc dienas, kad tai ziņots par attiecīgo jautājumu.

3. Ja Komisija uzskata, ka II pielikumā noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums ir jāgroza, lai pārvarētu 1. punktā minētās grūtības un garantētu sabiedrības veselības aizsardzību, tā uzsāk 13. pantā izklāstīto procedūru, lai pieņemtu šos grozījumus. Šajā gadījumā dalībvalsts, kas saskaņā ar 1. punktu ir veikusi pasākumus, var tos turpināt līdz tam laikam, kad Padome vai Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar minēto procedūru."

8) Direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"10. pants

Neskarot grozījumus, kas saskaņā ar 5. pantu, 5.a panta 3. punktu un 9. pantu izdarīti pielikumos, pielikumu grozījumus pieņem saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas. Jo īpaši, nosakot maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, jāņem vērā attiecīgais riska novērtējums, uzņemot ar pārtiku, un pieejamo datu daudzums un kvalitāte."

9) Direktīvas 11. pantu svīturo.

10) Direktīvu papildina ar šādiem pantiem:

"11.a pants

Komisijai palīdz Komiteja, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad paziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

11.b pants

Komisijai palīdz Komiteja, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja 15 dienu laikā pēc dienas, kad paziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija."

11) Direktīvas 12. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

5. Ja trīs mēnešu laikā pēc paziņošanas dienas Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, ja vien Padome ar vienkāršu vairākumu pasākumus nav noraidījusi."

12) Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"14. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka II pielikuma grozījumus, kas izriet no 4. panta 1. un 2. punktā, 5. pantā, 5.a panta 3. punktā, 9. panta 3. punktā un 10. pantā minētajiem lēmumiem, var īstenot to teritorijā, vēlākais, astoņu mēnešu laikā pēc to pieņemšanas un īstenot īsākā laikposmā, ja tas neatliekami vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzībai.

Lai aizsargātu likumīgās cerības, Kopienas juridiskajos īstenošanas dokumentos noteiktā maksimāli pieļaujamā atliekvielu daudzuma ieviešanai var paredzēt pārejas laikposmus, kas ļauj normāli realizēt novāktās ražas produktus."

3. pants

Direktīvu 86/363/EEK groza šādi:

1) Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

1. Šo direktīvu piemēro dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kas uzskaitīti I pielikumā, un produktiem, kas no tiem iegūti pēc žāvēšanas vai pārstrādes, un salikta sastāva pārtikai, kurā tie ietverti, ciktāl tajos var būt pesticīdu atliekvielas.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot:

a) Padomes 1973. gada 17. decembra Direktīvu 74/63/EEK par nevēlamu vielu un produktu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu barībā (*);

b) Komisijas 1991. gada 14. maija Direktīvu 91/321/EEK par mākslīgā piena maisījumiem zīdaiņiem un maziem bērniem (**) un Komisijas 1996. gada 16. februāra Direktīvu 96/5/EK par pārstrādātas labības pārtikas produktiem un zīdaiņu un mazu bērnu barību (***). Līdz maksimāli pieļaujamā daudzuma noteikšanai saskaņā ar Direktīvas 91/321/EEK 6. pantu vai Direktīvas 96/5/EK 6. pantu attiecīgiem produktiem tomēr piemēro noteikumus, kas minēti šīs direktīvas 5.a panta 1. un 3. līdz 6. punktā.

3. Šo direktīvu piemēro arī 1. punktā minētajiem produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm.

4. Šo direktīvu nepiemēro 1. punktā minētajiem produktiem, ja var pietiekami pierādīt, ka tie ir paredzēti tādu produktu ražošanai, kas nav pārtika vai dzīvnieku barība.

(*) OV L 38, 11.2.1974., 31. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/25/EK (OV L 125, 23.5.1996., 35. lpp.).

(**) OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/4/EK (OV L 49, 28.2.1996., 12. lpp.).

(***) OV L 49, 28.2.1996., 17. lpp.”

2) Direktīvas 2. panta 1. punktā svītrot vārdkopu “uzskaitīti II pielikumā”.

3) Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

1. Neatkarīgi no 6. panta, produktos, kas minēti 1. pantā, sākot no brīža, kad tos laiž apgrozībā, pesticīdu atliekvielu daudzumi nepārsniedz tos, kas norādīti II pielikumā minētajā sarakstā.

Attiecīgo pesticīdu atliekvielu sarakstu un to maksimāli pieļaujamās daudzums nosaka II pielikumā saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 12. pantā, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas.

2. Žāvētiem un pārstrādātiem produktiem, kam maksimāli pieļaujamie daudzumi II pielikumā nav skaidri noteikti, piemērojamo maksimāli pieļaujamo daudzumu norāda II pielikumā, attiecīgi ņemot vērā koncentrāciju, ko izraisa žāvēšanas process, vai koncentrāciju, vai atšķaidījumu, ko izraisa pārstrāde. Koncentrācijas vai atšķaidījuma faktoru, kas attiecas uz koncentrāciju vai atšķaidījumu, ko izraisa noteiktas žāvēšanas vai pārstrādes darbības, noteiktiem žāvētiem vai pārstrādātiem produktiem var noteikt saskaņā ar 12. pantā izklāstīto procedūru.

3. Salikta sastāva pārtikai, kas satur sastāvdaļu maisījumu un kam atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi nav noteikti, piemērojamo maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi nedrīkst pārsniegt II pielikumā noteiktos daudzumus, ņemot vērā sastāvdaļu relatīvās koncentrācijas maisījumā un arī 2. punkta noteikumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, vismaz paņemot paraugus pārbaudēm, atbilstību maksimāli pieļaujamiem daudzumiem, kas minēti 1. punktā. Vajadzīgās pārbaudes un uzraudzību veic saskaņā ar Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīvu 89/397/EEK par oficiālo pārtikas pārbaudi (*), izņemot tās 14. pantu, un saskaņā ar Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīvu 93/99/EEK par papildu pasākumiem, kas attiecas uz oficiālo pārtikas pārbaudi (**), izņemot tās 5., 6. un 8. pantu, un saskaņā ar ikvienu citu attiecīgu tiesību normu par atliekvielu kontroli dzīvnieku izcelsmes pārtikā.

(*) OV L 186, 30.6.1989., 23. lpp.

(**) OV L 290, 24.11.1993., 14. lpp.”

4) Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādiem diviem pantiem:

“5. pants

Ja produktam, kas pieder pie I pielikumā minētās grupas, Komisija saskaņā ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (*) 4. panta 1. punkta f) apakšpunktu ir noteikusi pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, kas piemērojams visā Kopienā, šo daudzumu norāda II pielikumā ar atsauci uz minēto procedūru.

5.a pants

1. Šajā pantā izcelsmes dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā 1. panta 1. punktā norādīto produktu vai nu likumīgi ražo un realizē, vai arī laiž brīvā apgrozībā, un galamērķa dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā šādu produktu ievieš un laiž apgrozībā, pieļaujot darbības, kas nav tranzīts uz citu dalībvalsti vai trešo valsti.

2. Dalībvalstis ievieš kārtību pagaidu vai pastāvīgu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu noteikšanai produktiem, kas minēti 1. panta 1. punktā un ievesti to teritorijās no izcelsmes dalībvalsts, ņemot vērā labu lauksaimniecības praksi izcelsmes dalībvalstī un neskarot nosacījumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu patērētāju veselību gadījumos, kad atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi šiem produktiem nav noteikti saskaņā ar 4. panta 1. punkta vai 5. panta noteikumiem.

3. Ja:

— maksimāli pieļaujamais atliekvielu daudzums produktam, kas minēts 1. panta 1. punktā, nav noteikts saskaņā ar 4. panta 1. punktu vai 5. pantu un

— uz tādu produktu, kam ievēroti atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi izcelsmes dalībvalstī, galamērķa dalībvalstī ir attiecināti pasākumi, kuru mērķis ir aizliegt vai ierobežot tā laišanu apgrozībā, pamatojoties uz to, ka produktā ir pesticīdu atliekvielas tādos daudzumos, kas pārsniedz galamērķa dalībvalstī pieņemtos atliekvielu maksimāli pieļaujamos daudzumus, un

— vai nu galamērķa dalībvalstī ir noteikti jauni atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi, vai ir mainīti tās tiesību aktos noteiktie pieļaujamie daudzumi, vai arī tajā ir mainīta kontrole, kas ir neproporcionāla un/vai diskriminējoša, salīdzinot ar pašu valsts ražojumu kontroli, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojamais atliekvielu maksimāli pieļaujamais daudzums būtiski atšķiras no attiecīgiem pieļaujamajiem daudzumiem, kas noteikti citās dalībvalstīs, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojamais atliekvielu maksimāli pieļaujamais daudzums nozīmē neproporcionālu aizsardzības līmeni, salīdzinot ar aizsardzības līmeni, ko dalībvalsts piemēro attiecībā uz pesticīdiem, ar ko saistīts līdzīgs apdraudējums, vai līdzīgiem lauksaimniecības produktiem, vai pārtikai,

tad piemēro šādus izņēmuma noteikumus:

a) galamērķa dalībvalsts par pieņemtajiem pasākumiem paziņo citām attiecīgām dalībvalstīm un Komisijai 20 dienas pēc to piemērošanas. Paziņojumā dokumentē ar to saistītos faktus;

b) pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto paziņojumu, abas attiecīgās dalībvalstis nekavējoties sazinās savā starpā, lai, izmantojot pasākumus, par ko tās vienojas, ja iespējams, novērstu galamērķa dalībvalsts paredzēto pasākumu aizliedzošo vai ierobežojošo ietekmi, un dalībvalstis viena otrai sniedz visu vajadzīgo informāciju.

Trijos mēnešos pēc a) apakšpunktā minētā paziņojuma attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par šādas sazināšanās rezultātiem un, jo īpaši, par pasākumiem, ko tās paredz piemērot (ja tādi ir), ieskaitot atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu, par ko tās vienojušās. Izcelsmes dalībvalsts informē citas dalībvalstis par šādas sazināšanās rezultātiem;

c) Komisija nekavējoties izklāsta jautājuma būtību Augu veselības pastāvīgajā komitejā un, ja iespējams, iesniedz priekšlikumu ar nolūku noteikt II pielikumā atliekvielu pagaidu maksimāli pieļaujamo daudzumu, ko pieņem saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru.

Savā priekšlikumā Komisija ņem vērā esošās zinātnes un tehnikas atziņas par šo jautājumu un, jo īpaši, datus, ko iesniegusi ieinteresētā dalībvalsts, īpaši toksikoloģisko novērtējumu un noteikt pieļaujamo dienas devu (PDD), labu lauksaimniecības praksi un izmēģinājumu datus, ko izmantojusi izcelsmes dalībvalsts, lai noteiktu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu, kā arī galamērķa dalībvalsts sniegtos argumentus attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par attiecīgajiem pasākumiem.

Laikposmu, kad ir spēkā pagaidu maksimāli pieļaujamais daudzums, nosaka ar juridisku aktu, un tas nevar būt ilgāks par četriem gadiem. Šo laikposmu var saistīt ar izmēģinājumu datiem, ko sniedz izcelsmes dalībvalsts un/vai citas ieinteresētās dalībvalstis un ko pieprasa Komisija, lai noteiktu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu saskaņā ar 4. panta 1. punktu. Pēc dalībvalstu un Komisijas lūguma tās tiek pastāvīgi informētas attiecībā uz noteikto izmēģinājumu programmu.

4. Jebkuru pasākumu, kas paredzēts 2. un 3. punktā, dalībvalsts veic, pienācīgi ievērojot savus pienākumus saskaņā ar Līgumu, īpaši tā 30. līdz 36. pantu.

5. Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (**), nepiemēro pasākumiem, ko dalībvalstis pieņēmušas un paziņojušas saskaņā ar šī panta 3. punktu.

6. Sīki izstrādātus šajā punktā izklāstītās procedūras ieviešanas pasākumus var paredzēt saskaņā ar 11.a pantā noteikto procedūru.

(*) OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).

(**) OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 96/139/EK (OV L 32, 10.2.1996., 31. lpp.).

5) Direktīvas 7. panta beigās pievieno šādu punktu:

“Komisija salīdzina un apkopo šo informāciju kopā ar pārbaūžu rezultātiem, kuras veiktas saskaņā ar Direktīvu 86/362/EEK (*) un Direktīvu 90/642/EEK (**).

(*) OV L 221, 7.8.1986., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/33/EK (OV L 144, 18.6.1996., 35. lpp.).

(**) OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18.6.1996., 12. lpp.).”

6) Direktīvas 8. panta 1. punktā vārdkopu “12. pants” aizstāj ar “11.a pants”.

7) Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

1. Ja dalībvalsts jaunas informācijas vai esošās informācijas atkārtotas novērtēšanas rezultātā uzskata, ka II pielikumā noteiktais maksimālais pieļaujamais daudzums apdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību un tādēļ ir ātri jārīkojas, šī dalībvalsts var uz laiku samazināt pieļaujamo daudzumu savā teritorijā. Šajā gadījumā tā tūlīt informē citas dalībvalstis un Komiteju par veiktajiem pasākumiem, pievienojot paziņojumu par to iemesliem.

2. Komisija ātri izskata dalībvalsts norādītos iemeslus, kas minēti 14. punktā, un apspriežas ar dalībvalstīm Pastāvīgajā augu aizsardzības komitejā, šeit turpmāk “Komiteja”, un tā tūlīt sniedz savu atzinumu un veic vajadzīgos pasākumus. Komisija tūlīt paziņo Padomei un dalībvalstīm par visiem veiktajiem pasākumiem. Jebkura dalībvalsts var par

Komisijas pasākumiem ziņot Padomei 15 dienu laikā pēc šāda paziņojuma. Padome ar kvalificētu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu 15 dienu laikā pēc dienas, kad tai paziņots par attiecīgo jautājumu.

3. Ja Komisija uzskata, ka II pielikumā noteiktie maksimāli pieļaujamie daudzumi ir jāgroza, lai pārvarētu 1. punktā minētās grūtības un garantētu sabiedrības veselības aizsardzību, tā uzsāk 13. pantā izklāstīto procedūru, lai pieņemtu šos grozījumus. Šajā gadījumā dalībvalsts, kas saskaņā ar 1. punktu ir veikusi pasākumus, var tos turpināt līdz tam laikam, kad Padome vai Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar minēto procedūru.”

8) Direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“10. pants

Neskarot grozījumus, kas izdarīti pielikumos saskaņā ar 5. pantu, 5.a panta 3. punktu un 9. pantu, grozījumus pielikumos pieņem saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas. Jo īpaši, nosakot maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus, jāņem vērā pesticīdu atliekvielu, ko uzņem ar pārtiku, attiecīgais riska novērtējums un pieejamo datu daudzums, un kvalitāte.”

9) Direktīvas 11. pantu svītro.

10) Direktīvu papildina ar šādiem pantiem:

“11.a pants

Komisijai palīdz Komiteja, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad paziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

11.b pants

Komisijai palīdz Komiteja, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt tās priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja 15 dienu laikā pēc dienas, kad paziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.”

11) Direktīvas 12. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

5. Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad paziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, ja vien Padome ar vienkāršu vairākumu šos pasākumus nav noraidījusi.”

12) Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka II pielikuma grozījumus, kas izriet no lēmumiem, kuri minēti 4. panta 1. un 2. punktā, 5. pantā, 5.a panta 3. punktā, 9. panta 3. punktā un 10. pantā, ko var īstenot to teritorijā, vēlākais, astoņu mēnešu laikā pēc to pieņemšanas un īsākā laikposmā, ja tas neatliekami vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzībai.

Lai aizsargātu likumīgās cerības, Kopienas juridiskajos ieviešanas aktos var paredzēt noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu ieviešanas pārejas laikposmus, lai varētu normāli realizēt novāktās ražas produktus.”

4. pants

Ar šo Direktīvu 90/642/EEK groza šādi:

1) Direktīvas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Šo direktīvu piemēro produktiem, kas atbilst I pielikuma 1. ailē norādītajām grupām, kuru piemēri ir 2. ailē, ciktāl šo grupu produktos vai to daļās, kas aprakstītas 3. ailē, var būt noteiktu pesticīdu atliekvielas.

Direktīvu piemēro arī tiem pašiem produktiem pēc žāvēšanas vai apstrādes, vai pēc iekļaušanas salikta sastāva pārtikā, ja tajos var būt noteiktu pesticīdu atliekvielas.”

2) Direktīvas 1. panta 2. punktu papildina šādi:

“e) Komisijas 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/321/EEK par mākslīgā piena maisījumiem zīdaiņiem un maziem bērniem (*) un Komisijas 1996. gada 16. februāra Direktīvas 96/5/EK par pārstrādātas labības pārtikas produktiem un zīdaiņu un mazu bērnu barību (**) noteikumi. Līdz maksimāli pieļaujamam daudzumam noteikšanai saskaņā ar Direktīvas 91/321/EEK 6. pantu vai Direktīvas 96/5/EK 6. pantu attiecīgiem produktiem tomēr piemēro noteikumus, kas minēti šīs direktīvas 5.a panta 1. un 3. līdz 6. punktā.

(*) OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/4/EK (OV L 49, 28.2.1996., 12. lpp.).

(**) OV L 49, 28.2.1996., 17. lpp.”

3) Direktīvas 2. panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“a) “pesticīdu atliekvielas” ir pesticīdu un to metabolītu atliekvielas, un to sadalīšanās produkti un ķīmisko reakciju produkti, kas ir 1. pantā minētajos produktos vai uz tiem.”

4) Direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“3. pants

1. Produkti grupās, kas minēti 1. pantā vai, ja tas ir lietderīgi, to daļas, sākot no brīža, kad tie laisti apgrozībā, nesatur pesticīdu atliekvielas daudzumos, kas pārsniedz daudzumus, kuri norādīti II pielikuma sarakstā.

Attiecīgo pesticīdu atliekvielu sarakstu un to maksimāli pieļaujamo daudzumu nosaka II pielikumā saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 10.a pantā, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas. Pesticīda atliekvielas būs sarakstā tik ilgi, kamēr Direktīva 76/895/EEK nosaka šī pesticīda atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu.

2. Žāvētiem un pārstrādātiem produktiem, kam maksimāli pieļaujamie daudzumi II pielikumā nav skaidri noteikti, piemērojamo maksimāli daudzumu norāda II pielikumā, attiecīgi ņemot vērā koncentrāciju, ko izraisa žāvēšanas process, vai koncentrāciju vai atšķaidījumu, ko izraisa apstrāde. Koncentrācijas vai atšķaidījuma faktoru, kas attiecas uz koncentrāciju un/vai atšķaidījumu, ko izraisa noteiktas žāvēšanas vai pārstrādes darbības, noteiktiem žāvētiem vai pārstrādātiem produktiem var noteikt saskaņā ar 10.a pantā izklāstīto procedūru.

3. Salikta sastāva pārtikai, kas satur sastāvdaļu maisījumu un kam atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi nav noteikti, piemērojamo atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi nedrīkst pārsniegt II pielikumā noteiktos daudzumus, ņemot vērā sastāvdaļu relatīvās koncentrācijas maisījumā, kā arī 2. punkta noteikumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, vismaz pārbaudot paraugus, atbilstību maksimāli pieļaujamajiem daudzumiem, kas minēti 1. punktā. Vajadzīgās pārbaudes un uzraudzību veic saskaņā ar Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīvu 89/397/EEK par oficiālo pārtikas pārbaudi (*), izņemot tās 14. pantu, un saskaņā ar Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīvu 93/99/EEK par papildu pasākumiem, kas attiecas uz oficiālo pārtikas pārbaudi (**), izņemot tās 5., 6. un 8. pantu.

(*) OV L 186, 30.6.1989., 23. lpp.

(**) OV L 290, 24.11.1993., 14. lpp.”

5) Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

1. Dalībvalstis pilnvaro iestādi, lai nodrošinātu 3. panta 4. punktā paredzētās uzraudzības veikšanu.

2. a) Līdz katra gada 30. jūnijam dalībvalstis nosūta Komisijai savas paredzētās valsts uzraudzības programmas nākošajam kalendārajam gadam. Šajās paredzētajās programmās norāda vismaz:

— produktus, ko paredz pārbaudīt, un veicamo pārbauhu skaitu,

— pesticīdu atliekvielas, ko paredz pārbaudīt,

— kritērijus, kas piemēroti, sagatavojot šīs programmas.

b) Līdz katra gada 30. septembrim Komisija iesniedz Augu veselības pastāvīgajā komitejā ieteikumu projektu, kur izklāstīta saskaņota Kopienas uzraudzības programma, kurā norādīti konkrēti paraugi, ko paredzēts ietvert valstu uzraudzības programmās. Ieteikumu pieņem saskaņā ar 10. pantā izklāstīto procedūru. Kopienas uzraudzības programmas galvenais mērķis ir optimāla paraugu ņemšana augu izcelsmes produktiem Kopienas līmenī, kas ietverti I pielikumā uzskaitītajās grupās un kas ražoti Kopienā vai tur ievesti, ja identificētas problēmas, lai nodrošinātu atbilstību maksimāli pieļaujamajiem pesticīdu atliekvielu daudzumiem, kas norādīti II pielikumā.

3. Līdz katra gada 31. augustam dalībvalstis nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm iepriekšējā gadā ņemto paraugu analīžu rezultātus, kuras veiktas saskaņā ar valsts uzraudzības programmām un saskaņā ar saskaņotu Kopienas uzraudzības programmu. Komisija salīdzina un apkopo šo informāciju kopā ar pārbauhu rezultātiem, kuras veiktas saskaņā ar Direktīvu 86/362/EEK un Direktīvu 86/363/EEK, un analizē:

— maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu pārkāpumus un

— faktiskos vidējos atliekvielu daudzumus un to relatīvās vērtības attiecībā uz noteiktajiem maksimāli pieļaujamiem atliekvielu daudzumiem.

Komisijai, sagatavojot saskaņoto uzraudzības programmu, pakāpeniski būtu jāizstrādā sistēma, kas ļautu novērtēt pesticīdu faktisko iedarbību, ņemot ar pārtiku.

Komisija saskaņā ar Augu veselības pastāvīgo komiteju par katru gadu pirms 30. septembra šo informāciju nosūta dalībvalstīm, lai tās to izskatītu un paredzētu vajadzīgos pasākumus, tādus kā:

— jebkuru rīcību, kas veicama Kopienas līmenī, ja atkārtoti tiek pārkāpti maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi,

— savāktās un salīdzinātās informācijas publicēšanas vēlāmību.

4. Saskaņā ar 9. pantā noteikto procedūru var pieņemt:

a) šī panta 2. un 3. punkta grozījumus, ciktāl šie grozījumi attiecas uz paziņojumu datumiem;

b) sīki izstrādātus ieviešanas noteikumus, kas vajadzīgi 2. un 3. punkta noteikumu pareizai darbībai.

5. Ne vēlāk par 1999. gada 31. decembri Komisija nosūta Padomei ziņojumu par šī panta piemērošanu, ja vajadzīgs, kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem.”

6) Pēc 5. panta iekļauj šādus pantus:

“5.a pants

Ja Komisija saskaņā ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (*) 4. panta 1. punkta f) apakšpunkta noteikumiem ir noteikusi produkta, kas pieder kādai no I pielikumā minētajām grupām, pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, kas piemērojams visā Kopienā, šo daudzumu norāda II pielikumā ar atsauci uz šo procedūru.

5.b pants

1. Šajā pantā izcelsmes dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā 1. panta 1. punktā norādītos produktus vai nu likumīgi ražo un realizē, vai arī laiž brīvā apgrozībā, un

galamērķa dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras teritorijā šādu produktu ievieš un laiž brīvā apgrozībā, pieļaujot darbības, kas nav tranzīts uz citu dalībvalsti vai trešo valsti.

2. Dalībvalstis ievieš pastāvīgu vai pagaidu kārtību maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu noteikšanai 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem, kas ievesti to teritorijā no izcelsmes dalībvalsts, ņemot vērā labu lauksaimniecības praksi izcelsmes dalībvalstī un neskarot nosacījumus, kas vajadzīgi patērētāju veselības aizsardzībai gadījumos, ja šiem produktiem nav noteikts maksimāli pieļaujamais atliekvielu daudzums saskaņā ar 3. panta 1. punkta vai 5.a panta noteikumiem.

3. Ja:

— produktiem, kas minēti 1. panta 1. punktā, nav noteikts maksimāli pieļaujamais atliekvielu daudzums saskaņā ar 3. panta 1. punktu vai 5.a pantu un

— uz tādu produktu, kam ievēroti atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi izcelsmes dalībvalstī, galamērķa dalībvalstī ir attiecināti pasākumi, kuru mērķis ir aizliegt vai ierobežot tā laišanu apgrozībā, pamatojoties uz to, ka produktā ir pesticīdu atliekvielas tādos daudzumos, kas pārsniedz galamērķa dalībvalstī pieņemto maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, un

— galamērķa dalībvalstī ir noteikti jauni atliekvielu maksimāli pieļaujamie daudzumi vai ir mainīti tās likumos noteiktie daudzumi, vai arī ir mainīta kontrole, kas ir neproporcionāla un/vai diskriminējoša, salīdzinot ar pašu valsts ražojumu kontroli, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojama maksimāli pieļaujamais atliekvielu daudzums būtiski atšķiras no attiecīgiem daudzumiem, kas noteikti citās dalībvalstīs, vai arī galamērķa dalībvalstī piemērojama maksimālā pieļaujamā atliekvielu daudzums nozīmē neproporcionālu aizsardzības līmeni, salīdzinot ar aizsardzības līmeni, ko dalībvalsts piemēro pesticīdiem, ar ko saistīts līdzīgs apdraudējums, vai līdzīgiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikai,

tad piemēro šādus izņēmuma noteikumus:

a) galamērķa dalībvalsts par paredzētajiem pasākumiem paziņo citām attiecīgām dalībvalstīm un Komisijai 20 dienas pēc to piemērošanas. Paziņojumā dokumentē ar to saistītos faktus;

- b) pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto ziņojumu, abas attiecīgās dalībvalstis nekavējoties sazinās savā starpā, lai, izmantojot pasākumus, par ko tās vienojas, ja iespējams, novērstu galamērķa dalībvalsts paredzēto pasākumu aizliedzošo vai ierobežojošo ietekmi, un dalībvalstis viena otram sniedz visu vajadzīgo informāciju.

Trīs mēnešu laikā pēc a) apakšpunktā minētā ziņojuma attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par šādas sazināšanās rezultātiem un, jo īpaši, par pasākumiem, ko tās paredz piemērot (ja tādi ir), ieskaitot maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, par ko tās vienojušās. Izcelsmes dalībvalsts informē citas dalībvalstis par šādas sazināšanās rezultātiem;

- c) Komisija nekavējoties izklāsta jautājuma būtību Augu veselības pastāvīgajā komitejā un, ja iespējams, iesniedz priekšlikumu, lai noteiktu II pielikumā pagaidu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, ko pieņem saskaņā ar 10.a pantā noteikto procedūru.

Savā priekšlikumā Komisija ņem vērā esošās tehnikas un zinātnes atziņas par šo jautājumu un, jo īpaši, datus, ko iesniegušas ieinteresētās dalībvalstis, īpaši toksikoloģisko novērtējumu un noteikto pieļaujamo dienā uzņemamo daudzumu, labu lauksaimniecības praksi un izmēģinājumu datus, ko izmantojusi izcelsmes dalībvalsts, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu, kā arī galamērķa dalībvalsts sniegtos argumentus lēmumu pieņemšanai par attiecīgajiem pasākumiem.

Laikposmu, kad ir spēkā pagaidu maksimāli pieļaujamais daudzums, nosaka ar juridisku aktu, un tas nevar būt ilgāks par četriem gadiem. Šo laikposmu var saistīt ar izmēģinājumu datiem, ko sniedz izcelsmes dalībvalsts un/vai citas ieinteresētās dalībvalstis un ko pieprasa Komisija, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu saskaņā ar 3. panta 1. punktu. Pēc dalībvalstu un Komisijas lūguma tās tiek pastāvīgi informētas attiecībā uz noteikto izmēģinājumu programmu.

4. Jebkuru pasākumu, kas paredzēts 2. vai 3. punktā, dalībvalsts veic, pienācīgi ievērojot savus pienākumus saskaņā ar Līgumu, īpaši tā 30. līdz 36. pantu.

5. Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (**), nepiemēro pasākumiem, ko dalībvalstis pieņemušas un paziņojušas saskaņā ar šī panta 3. punktu.

6. Sīki izstrādātus šajā punktā izklāstītās procedūras ieviešanas pasākumus var paredzēt saskaņā ar 9. pantā noteikto procedūru.

(*) OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/32/EK (OV L 144, 18. 6. 1996., 12. lpp.).

(**) OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 96/139/EK (OV L 32, 10.2.1996., 31. lpp.).

- 7) Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

Neskarot grozījumus, kas izdarīti pielikumos saskaņā ar 5.a pantu, 5.b panta 3. punktu un 8. pantu, grozījumus I un II pielikumā pieņem saskaņā ar 10.a pantā noteikto procedūru, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas. Jo īpaši, nosakot maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus, jāņem vērā pesticīdu atliekvielu, ko uzņem ar pārtiku, attiecīgais risks novērtējums un pieejamo datu daudzums, un kvalitāte.”

- 8) Pēc 10. panta iekļauj šādus pantus:

“10.a pants

Komisijai palīdz Komiteja, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja nosūta savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad paziņots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, ja vien Padome nav minētos pasākumus noraidījusi ar vienkāršu balsu vairākumu.

10.b pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka II pielikuma grozījumus, kas izriet no lēmumiem, kuri minēti 3. panta 1. un 2. punktā, 5.a pantā, 5.b panta 3. punktā, 7. pantā un 8. panta 3. punktā, var ieviest to teritorijā vēlākais astoņu mēnešu laikā pēc to pieņemšanas un īsākā laikposmā, ja tas neatliekami vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzībai.

Lai aizsargātu likumīgās cerības, Kopienas juridiskajos ieviešanas aktos var paredzēt pārejas posmus noteiktu maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu ieviešanai, lai atļautu normāli realizēt novāktās ražas produktus.”

5. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 1998. gada 31. decembrim.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Metodes, kā veikt šādas atsauces, nosaka dalībvalstis.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1997. gada 25. jūnijā

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. VAN AARTSEN*